

תפ (נצרת) 749-12-24 - מדינת ישראל נ' ראיף טחאינה

ת"פ (נצרת) 749-12-24 - מדינת ישראל נ' ראיף טחאינה מחוזי נצרת

ת"פ (נצרת) 749-12-24

מדינת ישראל

נגד

ראיף טחאינה (עציר)

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

[19.01.2026]

כב' השופט חנא סבאג

גזר דין

הרקע וכתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע ביום 10.9.2025, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ירי מנשק חם, עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק וניסיון לקשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499א(1) יחד עם סעיף 25 לחוק. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים, כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פיו. כן הוסכם כי יתקבל בעניינו של הנאשם תסקיר שירות המבחן, לאחריו יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי וכי ההגנה תוכל לטעון כי הנשק בו בוצע הירי אינו בבעלותו של הנאשם, אלא לקח אותו מאחר לצורך הירי והחזירו לבעליו.

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, אבראהים טחאינה (להלן: אבראהים), הוא אחיו של הנאשם אשר התחתן ביום 22.7.2023, באזור מגורים, סמוך לכפר סילת אל ח'רית'יה שבשומרון (להלן: החתונה). במהלך החתונה, נשא הנאשם על גופו כלי נשק ארוך שמסוגל לירות ובכוחו להמית אדם כשהוא טעון במחסנית וכדורים תואמים (להלן: הנשק), וירה באמצעות הנשק בשתי הזדמנויות שונות מספר כדורים, כאשר הוא עומד בקרבת אנשים ברחבת הריקודים.

בתאריך 17.6.2024, ניסה הנאשם לקשור קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: האחרים), במסגרתו ביקש למכור להם תחמושת. במסגרת הניסיון לקשור קשר, שלח הנאשם לאחרים, באמצעות יישומון "Whatsapp" המותקן במכשיר הטלפון שלו, הודעה בקבוצה בה חברים 9 משתתפים (להלן: הקבוצה), וכתב: "אף אחד לא רוצה כדורים? תפזורת"; "חדש, אפס". אחד המשתתפים בקבוצה השיב "קניתי אותו ב-2000" ומשתתף אחר ציין "אני אוסיף 2500". בהמשך, שלח הנאשם לקבוצה תמונה של שני ארגזי מתכת המכילים תחמושת רבה בקוטר 5.56 מ"מ (להלן: התחמושת), ולאחר מכן שאל "מי מוסיף יותר?"; "6700"; "למכור ותנו לי להרוויח". תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 29.10.2025 בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא בן 26, הבן הבכור למשפחה המונה זוג הורים ו-7 ילדים בגילאים 4-26. אביו תושב שטחי הרשות הפלסטינאית ושוהה בישראל עם אישור "תושב ארעי". למשפחה בית נוסף בג'נין שם הנאשם שוהה לסירוגין. הנאשם מסר לקצינת המבחן, כי בני משפחתו מנהלים אורח חיים נורמטיביים, הוריו הופתעו והסתייגו מהסתבכותו בפלילים, אך תומכים בו בהתמודדות עם ההליך הפלילי שלו.

שירות המבחן התרשם מצעיר ללא דפוסים עברייניים אשר גדל בסביבה משפחתית נורמטיבית והביע שאיפות לניהול אורח חיים תקין. אולם ולצד זאת, ניכרים דפוסי הסתרה מצדו בכל הנוגע להתנהלותו, קשריו החברתיים ולנסיבות הסתבכותו בעבירות.

בהתייחסותו לנסיבות ביצוע העבירות, שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה למסור תיאור אינטגרטיבי וקוהרנטי באשר לרמת מעורבותו ולאופן התנהלותו בזמן ביצועו. לדבריו האירוע התרחש במהלך חתונת אחיו שהתקיימה בשטחים, והוא פעל מתוך לחץ חברתי ורצון להביע שמחה, תוך שציין כי נהוג לירות באוויר באירועים מסוג זה, מבלי שעמדו לנגד עיניו השלכות מעשיו. בהתייחסו לעבירה הנוגעת למכירת התחמושת, הנאשם מסר, כי פרסם בקבוצת חבריו תמונה מפוברקת שנלקחה מהאינטרנט, לטענתו לשם "בידור" והכחיש כי מדובר בתחמושת שהיתה ברשותו בפועל.

הנאשם הביע צער על הסתבכותו בעבירות, אך בלט להתרשמות שירות המבחן, כי הצער נעוץ בעיקר במחיר האישי שהוא משלם בגינן, ולא מתוך חיבור לחומרת העבירות, למשמעותן ולסיכון הטמון בעבירות מסוג זה, לרבות פגיעה פוטנציאלית באחר.

זאת ועוד, שירות המבחן התרשם, כי חרף הצהרות הנאשם בפניהם, כי הוא מוכן להשתלב בהליך טיפולי, אלא שבניסיונותיהם להעמיק חקר סביב הצהרותיו ולבחון עמו מוקדי הטיפול אותם הוא מבקש לבחון ולשנות, התקשה הנאשם ועשה שימוש באמירות כלליות נעדרות בסיס להליך שינוי ברמה הרגשית.

עוד מתסקיר שירות המבחן עולה, כי במהלך תקופת מעצרו של הנאשם לא נרשמו לחובתו עבירות התנהגות. וכי מבחינה טיפולית, הוא משתף פעולה עם גורמי הטיפול, מביע מוטיבציה לטיפול ושיקום ועד כה, במהלך מעצרו, שולב וסיים השתתפותו ב-5 קבוצות.

להערכת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, גורמי הסיכון עולים על גורמי הסיכוי, וכי הסיכון להישנות עבירות דומות ולהתנהגות פורצת גבולות הינו בינוני. משכך, בהתחשב באופי וחומרת העבירות וכן בסיכון הנשקף בהתנהלותו, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם והמליץ על הטלת ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבולות ברורים בדמות מאסר בפועל.

ראיות לעונש

4. בטרם טענו הצדדים לעונש, ביקש הנאשם להעיד מטעמו את אביו, מר מוחמד איברהים טחאינה, שהעיד בפניי, כי חנך וגידל את ילדיו על ערכים נורמטיביים וכיבוד החוק. הוסיף, כי הם מסתייגים ומגנים את התנהגות הנאשם. עוד ציין, כי הוא מתגורר בישראל קרוב ל- 28 שנים וניהל אורח חיים נורמטיבי והביע חשש, שמא בתקופת מאסרו יתערבב הנאשם בעולם העברייני, וביקש להסתפק בתקופת מעצרו.

טיעוני המאשימה לעונש

5. באת-כוח המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב במסגרתם סקרה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, בכללם הגנה על שלומו ובריאותו של הציבור, תחושת הביטחון האישי והציבורי וכן שמירה על שלמות גופו של אדם.

6. כן עמדה באת-כוח המאשימה בטיעוניה, על מכלול הנסיבות שאפפו ביצוע העבירות, נסיבות המצביעות, לדידה, על המודעות, השליטה ובחירה בפעולה עבריינית חמורה, בכך, שבמהלך חתונה, נשא הנאשם על גופו כלי נשק ארוך, ובשתי הזדמנויות, סמוך למשתתפי האירוע, עשה בו שימוש תוך יצירת סיכון ממשי לחייהם ולשלומם. בנוסף, הוא נטל חלק בניסיון לקשור קשר למכירת תחמושת באמצעות התכתבויות עם אחרים.

עוד הוסיפה באת-כוח המאשימה וטענה, בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירות, כי האחריות לביצוע העבירות מוטלת כולה על הנאשם והוא האחראי הבלעדי להן. בנוסף, היא ציינה כי על אף שלא נגרם נזק לגוף או לרכוש, הרי שלא ניתן להתעלם מהנזק הפוטנציאלי העצום. זאת, בשים לב לכך שהירי בוצע במהלך חתונה, בקרבת אנשים ברחבת הריקודים כך שבקלות היה יכול להיפגע מי מהמשתתפים ולגרום לנזק חמור ביותר.

עוד הוסיפה המאשימה וציינה בהקשר זה, כי התנהלות של הנאשם מעידה על אופי עברייני מושרש, על מסוכנות קיצונית ומעידה גם, כי הנאשם חסר כל רסן ומסוגל לסכן ולפגוע בחיי אדם. משכך מן הראוי למצות את הדין עמו במלוא החומרה.

7. באת-כוח המאשימה הפנתה בטיעוניה למגמת החמרה המסתמנת בפסיקת בית המשפט נוכח התפשטות תופעת האלימות בחברה במיוחד בחברה הערבית שרובה כתוצאה משימוש בנשק חם. כן הפנתה לתיקון 140 לחוק הקובע, כי יושת עונש מינימום של רבע מהעונש הקבוע בצד עבירת נשק.
8. עוד הפנתה באת-כוח המאשימה לפסיקה העוסקת, לדידה, במקרים הדומים, וטענה כי בהתחשב במגמת ההחמרה הבולטת בעבירות הנשק, מתחם העונש ההולם, בעבירות בהם הורשע הנאשם, נע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
9. לזכותו של הנאשם, זקפה באת-כוח המאשימה את הודאתו בכתב האישום המתוקן, טרם החלה שמיעת הראיות ובכך חסך זמן שיפוטי יקר וכן היותו נעדר עבר פלילי. מנגד לחובתו ביקשה המאשימה לזקוף, את הערכת שירות המבחן להישנות עבירות דומות והתנהגות פורצת גבולות שהוערכה כבינונית והמלצתם להטלת ענישה מוחשית מרתיעה ומציבת גבולות בדמות מאסר בפועל.
10. משכך ונוכח כל האמור, ביקשה באת-כוח המאשימה, לבכר שיקולי הרתעת היחיד והרבים במיוחד בעבירות דן נוכח שכיחותן והצורך להגן על הקורבנות. בהתאם לכך, עתרה היא למקם את עונשו של הנאשם, באמצע מתחם העונש ההולם לו עתרה ולהשית עליו 6 שנות מאסר, זאת לצד מאסר מותנה ארוך ומרתיע וקנס משמעותי שלא יפחת מסך 30,000 ₪ זאת על מנת לפגוע בתמריץ לביצוע העבירה.
- טיעוני הנאשם לעונש
11. בפתח טיעונו ביקש בא-כוח הנאשם להדגיש את נסיבות ביצוע העבירות; את העובדה כי הנאשם לקח את הנשק מאחר לצורך ירי והחזירו לבעליו כך שמדובר בנשיאה של נשק לתקופה קצרה. כן הדגיש, כי מדובר בירי בחתונה אחיו של הנאשם, היינו מדובר בירי שמחות והירי לא בוצע למטרה אלימה ועבריינית.
- עוד ביקש בא-כוח הנאשם להדגיש, כי העבירות בוצעו בשטחי הרשות ולא בתחומי המדינה, דבר המפחית, לטענתו, משמעותית את מידת פגיעת המעשים בערכים המוגנים ואת חומרתם. בעניין זה הפנתה ההגנה לת"פ 10205-08-21 מדינת ישראל נ' צרצור, (6.5.2024), בו נדון נאשם, בנסיבות דומות, לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל תוך סטייה ממתחם העונש שנקבע 18-34, ובהמשך, התקבל ערעור ההגנה, בעיקר בשל מקום ביצוע העבירה, ועונשו של הנאשם הופחת ל-9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות (ע"פ 5021/24 (4.6.2025)).
12. כן ביקש בא-כוח הנאשם לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו וקבלת האחריות על מעשיו, גילו הצעיר, כי מוצאו במשפחה נורמטיבית שאין לה כל מעורבות בעולם הפלילי, וכי הנאשם סיים לימודיו התיכוניים והחל לימודי רפואת שיניים אך לימודיו הופסקו בשל קשיים כלכליים, וכי זוהי מעידתו הראשונה.

13. אשר למדיניות הענישה הנהוגה והמתחם לו טוענת המאשימה, טען בא-כוח הנאשם, כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה שונה בנסיבותיה מענייננו ומתייחסת בחלקה לירי על בית מגורים או ירי על אנשים מה שאין בענייננו, ועל כן אין לגזור ממנה גזירה שווה לענייננו.

בא-כוח הנאשם הפנה לפסיקה הדומה, לדידו, לענייננו, מבחינת נסיבות המעשה והעושה, ועתר לקבוע מתחם עונש הנע בין 13 ל- 24 חודשי מאסר. בהתחשב בכך, כי הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, כי המקרה אינו מאפיין את הנאשם או את דרך חייו וכי עד להסתבכותו הוא חיי חיים נורמטיביים, עבד לפרנסתו וסייע לבני משפחתו, ביקש הסניגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם העומדת על 13 חודשים. דברי הנאשם לעונש

14. הנאשם הודה בפניי והביע חרטה על מעשיו. לדבריו, הוא מבין כי עשה טעות ומבין, כיום, את השלכות מעשיו. ביקש לקבל הזדמנות לשקם את חייו, להמשיך בלימודיו ולבנות את עתידו. דיון והכרעה

קביעת מתחם עונש הולם

15. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש אשר יוטל עליו ומידתו. בקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

16. הנאשם הורשע בנשיאת נשק חם, ירי באמצעותו בשתי הזדמנויות בסביבת אנשים וכן בניסיון לקשר לפשע. בכל הנוגע לעריכם החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, הרי שאלו בגדר "מובן מאליו"; בעבירות נשק יש כדי לפגוע בשורה של ערכים חברתיים מוגנים ראשונים במעלה ביניהם ההגנה על גופו, שלומו, וקניינו של הפרט, כמו גם על תחושת הביטחון האישי במרחב הציבורי ושלטון החוק.

הדברים יפים גם לעניין נשק בו נעשה שימוש באזור הומה אדם, אפילו כאשר הוא מכוון לאויר, המוגדר כ"יריות שמחה", וזאת נוכח פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בכך ובפרט כאשר הירי נעשה על ידי מי שאינו מיומן בכך. לעניין זה נקבע:

- "בית משפט זה עמד לא פעם על פוטנציאל הסיכון הרב כתוצאה משימוש בנשק חם באזורי מגורים, גם כאשר השימוש נעשה במסגרת יריות בשמחות, אשר עלול להביא לפגיעה גם בעוברי אורח תמימים (ע"פ 1880/14 עמאש נ' מדינת ישראל, [פורסם 26 בנוב] פסקה 7 (19.11.2014); ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנוב] פסקה 8 (18.7.2013); ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד, [פורסם בנוב] פסקה 9 (28.11.2011)" (ע"פ 1414/17 עריאן נ' מדינת ישראל (6.11.2017)).
17. בהינתן הסיכון המוחשי לערכים חברתיים בסיסיים אלה, במיוחד בעבירות הנשק למיניהם שהפכו זה מכבר, למרבה הצער, למכת מדינה, המאיימות באופן ממשי על שלום הציבור וביטחונו, הודגש משקלם המרכזי של שיקולי ההרתעה, הפרטית והכללית, והעדפתם על פני שיקולי ענישה אחרים (ראו מני רבים ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה, (10.5.2022), ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גאנים, (29.3.2022), בפסקה 11). הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות
18. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי עת נכח הנאשם בחתונת אחיו, סמוך לכפר סילת אלח'רית'יה שבשומרון, לקחת לידיו מאחר נשק ארוך וטעון וירה באמצעותו, בשתי הזדמנויות, מספר כדורים, כאשר הוא נמצא ברחבת הריקודים בקרבת אנשים, והחזירו לאחר. עוד, מעובדות כתב האישום, מתברר כי זו אינה מעורבותו היחידה של הנאשם בעולם הנשק אלא שבהזדמנות נוספת, ניסה הוא לקשור קשר עם אחרים, באמצעות יישומון whatsapp, כדי למכור תחמושת רבה. נדמה כי לאור דברים אלו, אין צרך להכביר במילים על חומרת מעשיו והתנהגותו של הנאשם שלא נרתע, לקחת לידיו, נשק ארוך, בשתי הזדמנויות, ולירות באמצעותו מספר כדורים בקרבת אנשים.
19. מנגד, נתתי דעתי, בבחינת נסיבותיו של המקרה, לכך שהנאשם לא הגיע לאירוע כשהוא מצויד בנשק אלא קבלו מאחר ולכך שהחזקת הנשק הייתה לתקופה קצרה. כן נתתי דעתי לכך, כי הירי שבוצע לא היה במטרה לפגוע במאן שהוא, לאיים או להפחיד אלא כביטוי ו-"אות" שמחה במסגרת חתונה אחיו, כך שבנתונים אלו יש כדי למתן, ולו במעט, את הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, אך אינם מאיינים אותה, שכן, כדור תועה יכול בנקל למצוא את דרכו אל גופם של חפים מפשע. וודאי בנסיבות כבענייננו, בהן הירי כאמור בוצע במהלך חתונה, ברחבת הריקודים בקרבת אנשים, על ידי מי שאינו מורשה או מיומן לכך.
- בנוסף, נתתי דעתי למקום ביצוע העבירות וגם לכך כי למרבה המזל, לא נגרם נזק כתוצאה מביצוע העבירות בענייננו. ואולם כאמור, פוטנציאל הנזק הוא עצום, בשים לב לסוג הנשק ולכך כי המדובר בירי של מספר כדורים, שבוצע ברחבת הריקודים בקרבת אנשים על ידי מי שאינו מיומן להשתמש בנשק.
- מדיניות הענישה
20. בפסיקתו העדכנית, עמד בית המשפט העליון על מצב החירום בו מצויה מדינת ישראל בכל הקשור לעבירות בנשק, אשר מחייב החמרה בענישה המוטלת על המורשעים בהן:

"לעיתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושגרתיות יותר, עד כי יש לסווגן כ"מכת מדינה". בענייננו, עבירות הנשק דורשות החמרה בשל שני הנימוקים גם יחד. ממד החומרה שבהן נעוץ בזיקתן לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטרס הציבורי ובבטחון הפרט דורשת ענישה מחמירה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר." (ע"פ 6383/21 קרויף נ' מדינת ישראל (13.2.2022)).

21. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בפסקי דין בהם הורשעו נאשמים בעבירות דומות מעלה כי קשת הענישה מגוונת, ותלויה, בין היתר, במאפייני העבירות ובנסיבות המעשה והעושה .

22. ע"פ 1531/22 לואבנה נ' מדינת ישראל, (30.1.2023) - נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות בנשק (נשיאה) וירי מנשק חם, לאחר שבמהלך חתונה שהתקיימה ביפיע, עלה עם אחרים לגג, שם קיבל לידו נשק, ירה עמו 14 יריות באוויר, והשיבו לאחרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 27 ל- 54 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש, תוך שציין מספר נסיבות משמעותיות המצדיקות הקלה, ובעיקר הדרך הטיפולית-שיקומית המשמעותית שעשה הנאשם, והעמיד את עונשו על 18 חודשי מאסר בפועל.

23. ע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה, (19.12.2021) - נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם במקום מגורים, לאחר שהגיע באמצעות קטנוע סמוך לאולם אירועים בו התקיימה חתונה כשהוא מחזיק בנשק שלא כדין וירה באוויר מספר יריות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש והעמיד את עונשו של הנאשם על 25 חודשי מאסר בפועל, תוך הפנייה לכלל לפיו ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין.

24. ת"פ 53633-09-22 מדינת ישראל נ' אבו זראיקי, (29.1.2024) - תיק שנדון בבית משפט זה, בו הנאשם קיבל לידיו מאחר, נשק מסוג M-16, אשר נשא אותו למשך כ-12 שניות וירה כלפי מעלה מספר רב של יריות. מיד לאחר מכן מסר הנאשם את הנשק לאחר. הנאשם והאחרים, נשאו את הנשק וירו בו בעת שילדים קטנים שהו בקרבת מקום וצפו במעשיהם. נקבע מתחם עונש הנע בין 30-60 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 36 חודשי מאסר.

25. בע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (2.7.2020), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאה והובלה של נשק וירי מנשק חם באזור מגורים, לאחר שנהג ברכב בעיר לוד, כשברשותו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, ומסיבה בלתי ידועה ירה שני כדורים באזור מגורים ועזב את המקום ברכבו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל- 50 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש והעמיד את עונשו של הנאשם על 36 חודשי מאסר בפועל, תוך הפנייה לצורך במיגור התופעה של שימוש בנשק בלתי חוקי.
26. בנסיבות העניין, לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ואת מידת הפגיעה בהם, את נסיבותיהן הייחודיות של מעשי העבירה, לרבות מקומם, מדיניות הענישה הנהוגה ומגמת החמרה הניכרת בענישה, אני קובע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 2.5 ל- 5 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה וקנס כספי.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
27. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם שנקבע, נתתי דעתי לגילו הצעיר, בן 26, לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי וזוהי מעורבותו הראשונה וכי עד להסתבכותו זו ניהל אורח חיים נורמטיבי, סיים לימודיו התיכוניים והשתלב בלימודים אקדמאיים, אשר נשר מהם בשל קשיים כלכליים, ולכך שיש לו מערכת תמיכה משפחתית המנהלת אורח חיים נורמטיבי.
- כמו כן הבאתי בחשבון את הודאתו בביצוע העבירות, אשר מבטאת היא, על דרך הכלל, קבלת הדין, וטומנת בחובה קבלת אחריות למעשים והבעת חרטה עליהם, זאת גם לצד החסכון בזמן שיפוטי יקר. גם כשיקול לקולא אציין, מקום ביצוע העבירות, וגם העובדה שהוא עצור מזה למעלה מ- 13 חודשים.
28. מנגד לחובת הנאשם עומדת התרשמות שירות המבחן; תסקירו של הנאשם אינו חיובי, הנאשם אמנם הביע צער על מעשיו אך הצער, כך להתרשמות קצינת המבחן, נובע מהמחיר האישי שהוא משלם ולא מתוך תובנה לחומרת העבירות והשלכותיהן. כן שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מחובר למצבי הסיכון הפוטינציאליים להתנהגותו, מציג גישה ממזערת ומפחיתה מחומרת העבירות. כן זיהה שירות המבחן כי הנאשם בעל תפיסות שונות לגיטימציה להתנהגות אלימה ומסכנת לרבות לירי באירועים חברתיים והוא נעדר חיבור פנימי לצורך בהליך שינוי מעמיק. לכל אלו אוסיף, כי בעבירות נשק יש לתת משקל גדול לאינטרס הציבורי ולשיקולי הרתעת היחיד והרבים על פני הנסיבות האישיות של הנאשם, וזאת על מנת להרתיע את הנאשם העומד לדין ועבריינים כמותו, מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד (ראה גם רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.3.2004)). שיקולים אלו עומדים בעיניהם גם אם העבירות בוצעו בשטחי הרשות.
29. לאור המפורט לעיל, סבור אני כי נכון יהא לקבוע את מיקום עונשו של הנאשם בשליש הראשון של מתחמי העונש שנקבעו. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסר מותנה וקנס כספי.
- סיכום
30. נוכח כל האמרו לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. אני מטיל על הנאשם מאסר בפועל של 3 שנים, בניכוי ימי מעצרו מיום 14.11.2024.
- ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 12 חודשים, למשך 3 שנים, שלא יעבור על כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. אני מטיל על הנאשם קנס בסך ₪ 5,000 או 40 ימי מאסר תמורתו.
- ניתן היום, א' שבט תשפ"ו, 19 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.